

БЕЗПЕКА ТА ЯКІСТЬ

ШКІРЯНІ ВИРОБИ

ЯКІСНИЙ ВИБІР

ЯКІСНИЙ ВИБІР

ШКІРЯНІ ВИРОБИ

Інформаційний довідник

Київ 2007

Видання здійснене в рамках спільного проекту Європейського Союзу та Програми розвитку ООН «Спільнота споживачів та громадські об'єднання».

Публікація відображає погляди авторів використаних матеріалів та в жодному разі не є будь-яким зобов'язанням та не висловлює офіційну позицію та погляди Європейської Комісії, урядів країн-донорів, Програми розвитку ООН чи організацій та закладів системи ООН.

При підготовці брошури використані наступні матеріали:

- http://www.interfax.by/?id=11_22_2
- <http://freezone.com.ua/content/view/121/44>
- <http://niv.ru/library/009/106.htm>
- http://professional.com.ua/ru/klub_professional/enciklopediya_kozhgalanterei/oda_zhenskoj_sumke
- <http://wm-loto.info/modules.php?name=News&file=article&sid=84>
- <http://verge.zp.ua/N11/text07.htm>

Для контактів:

Спільнота споживачів та громадські об'єднання
Вул. Шовковична 30-6, офіс 26
Тел./факс: 253-6705, 253-6732, 253-6679
E-mail: cscn@undp.org.ua
www.undp.org.ua/cscn
www.consumerinfo.org.ua

Зміст

Вступ.....	4
Шкіряний одяг та аксесуари.....	5
• Шкіряний одяг – факти.....	5
• Типи шкіри за видами обробки.....	5
• Догляд за шкіряним одягом.....	6
• Як обрати дублянку.....	7
• Як обрати сумку.....	8
Взуття.....	9
• Класифікація показників якості взуття.....	9
• Як визначити якість взуття.....	10

Вступ

Шкіра є одним з найдавніших матеріалів для створення одягу та завжди сучасним. Приводом цього є добра експлуатаційна якість шкіри. Високе мистецтво обробки шкіри і полягає в тому, щоб живу шкіру перетворити у натуральну красиву шкіряну сировину, яка збереже всі свої природні властивості. Це робить шкіру матеріалом, що активно використовується, і є приємним у носінні.

Шкіра є природно еластичною. При великій нарузі вона демонструє свою пружність. Шкіра дихає і одночасно захищає від вітру. Як матеріал, що використовується для носіння, шкіра має здатність до поглинання вологи тіла і одночасно, до деякої міри, до відштовхування вологи.

У майстрів по обробці шкіри існують свої секрети, як перетворити сирі шкури у красиву шкіру, аби вона зберігала всі натуральні властивості. Кожна шкіра має свою типову будову і, в залежності від способів обробки та вироблення, може бути м'якою, бархатистою, блискучою або ворсистю. Деякі види шкіри мають пігментні плями та капілярний малюнок. Зазвичай при виготовленні одягу зі шкіри використовується шкіра різноманітних тварин. Цим пояснюються відмінності в її структурі (товщина, напрямок структурних ліній і т.д.). Різні ділянки обробленої шкіри використовуються для виготовлення верхнього одягу, взуття, рукавичок чи сумок.

Існує багато способів обробки шкіри. Звідси і розмаїття видів. Кожен її вид потребує специфічного догляду.

Шкіряний одяг – факти

Традиція пошиття одягу зі шкіри бере свій початок з Англії XII сторіччя, коли з'явився перший ремісничий цех майстрів по шкірі. Процес підготовки шкіри для пошиття був довгим та кропітким: після нанесення захисного покриття сиру шкуру відправляли до дубильні, де її піддавали хімічній обробці, після якої шкіра ставала м'якою та придатною для обробки. На цьому етапі виробництва шкіри також виконували пофарбування і декоративну обробку поверхні. Нарешті, готову шкіру відправляли до кравця, який й шив з неї одяг.

Якість шкіри визначається на дотик. Одяг з більш м'якої шкіри коштує дорожче. Якість сирого матеріалу, який використовується для пошиття шкіряного одягу, визначає якість шкіряного виробу. Кожна шкірка має свої особливості, закладені від природи і розвинуті під впливом навколишнього середовища, які впливають на її якість.

Недорогий шкіряний одяг зазвичай шують з волячої шкіри, дуже товстої та важкої. Шкіра молодих тварин відрізняється гладкістю та м'якістю.

Типи шкіри за видами обробки

Замша – цей вид шкіри виготовляють методом полірування вивіротної сторони шкури, яка набуває м'якої бархатистої текстури.

Овчина – це натуральна шкіра вівці, яка має ворсисту текстуру.

Лакована шкіра – це шкіра з декоративним лакованим покриттям та полірованою поверхнею з блиском.

Тиснена шкіра – цей тип шкіри характеризується відтисками на поверхні методом гарячого пресування.

Догляд за шкіряним одягом

Для того, щоб шкіряний одяг зберігався довго у хорошому стані, необхідно дотримуватися правил догляду та зберігання за шкірою а також чистки шкіряних виробів.

Нові речі зі шкіри мають специфічний запах (це є однією з ознак, за якими ми відрізняємо шкіряну річ від речі, виробленої із замітника). Якщо він заважає, то позбутися його можна за допомогою молотої кави, якою можна посипати речі та залишити на цілий день. (Не слід робити цього з виробами зі світлої шкіри – кава може залишити на них сліди).

Не варто зберігати шкіряний одяг в поліетиленових мішках, оскільки він має дихати. Можна накрити шкіряні речі мішком із бавовняної або лляної тканини. Краще за все розвісити його на вішалках у прохолодній темній шафі. Вішалки мають бути підібрані відповідно до ваги шкіряного виробу.

Шкіряні вироби мають тонкий захисний шар, і тому не слід піддавати їх частій чистці. Бажано, перед тим як вийти в перший раз у шкіряній обновці, обробити її спеціальним засобом для догляду. Це забезпечить захист від вологи та бруду. А якщо пляма все-таки з'явиться, то її буде легше відчистити.

Ні в якому разі не можна застосовувати для чистки виробів зі шкіри бензин, ацетон та інші розчинники. Вони знежирюють шкіру.

Якщо виникає потреба попрасувати шкіряну річ, то слід робити це дуже ретельно. Можливе прасування шкіри через шматок тканини з виворотної сторони праскою, нагрітою у режимі «вовна». Замшу після прасування потрібно почистити щіткою, аби надати їй ворсистості.

Вироби зі шкіри слід час від часу протирати гліцерином, особливо манжети і комір – це надасть

їм блиску. (Гліцерин можна замінити вазеліном або касторовим маслом).

Двосторонні шкіряні речі, а також костюми, слід носити рівномірно і чистити одночасно.

Щоб відчистити жирну чи масляну пляму, потрібно щільно засипати її крейдовим порошком та залишити на добу. Потім струсити крейду та вичистити річ щіткою.

Сліди від кулькової ручки усуваються за допомогою липкої стрічки. Її слід наклеїти на пляму, щільно притиснути і потягнути. Залишки можна зачистити жорсткою гумкою або каменем.

Для повернення шкірі м'якості та піддатливості, слід використовувати спеціальний кондиціонер.

Як обрати дублянку

При виборі дублянки, перш за все, слід оглянути лицьову сторону. Різні подряпини, сольові чи жирові плями неприпустимі. Ворс має бути рівномірним по всій поверхні.

Аби впевнитися у якості вироблення шкіри, можна зробити легкий рух рукою по поверхні дублянки, і якщо на ній після цього будуть помітні смуги, то це лише підтверджує, що перед вами якісний виріб.

Всі деталі дублянки мають бути прошиті по всій довжині рівно і без зморшок, а саме хутро не повинно попадати у шов (ідеально, якщо шов є подвійним).

Приділіть увагу внутрішньому та зовнішньому фарбуванню виробу. Воно має бути рівномірним та однотонним. Аби впевнитися у якості фарбування дублянки, спробуйте з краю потерти її вологою ганчірочкою – якщо фарба трохи перейде на ганчірку, фарбування залишає бажати кращого.

Хутро на внутрішній стороні має бути спрямоване знизу догори на всіх деталях речі. Це є обов'язковою умовою для того, аби після хімічної чистки ваша дублянка не втратила своєї форми.

Наступним етапом є примірка. Правильно пошита дублянка не повинна сковувати рухів. Аби перевірити дублянку на якість крою, підніміть одну руку – у хорошої дублянки друге плече має залишитися на місці, а не зсунутися.

Перевірте маркування виробу. Кожен фабричний виріб повинен мати маркування, на якому вказано, як потрібно чистити дублянку. Ідеальний варіант, якщо дублянка має іменний сертифікат якості від виробника. Такий сертифікат гарантує, що після хімічестки виріб не втратить форми і збереже колір.

Як обрати сумку

Купуючи сумку, необхідний аксесуар будь-якої жінки, перше, що слід уважно вивчити – якість матеріалу, з якого вона зроблена. Якщо сумка дійсно зроблена з натуральної шкіри, то на ній повинен стояти (або висіти у вигляді бирки) знак шкіри – емблема, що повторює обриси знятої шкіри.

Потім знайдіть незакритий зріз. Якщо ви знайшли тканинну основу або одиничні нитки, що стирчать, то перед вами – недорогий шкіряний замітник.

Наступне, на що слід звернути увагу – кріплення ручок. У фірмових сумках ручки кріпляться не прямо до сумки, а через кільце, що тримає ручку. Воно не повинно бути занадто великим, а ремінець – тоненьким. Перевіряючи надійність ручок, не соромтеся – з силою потягніть за них.

Після цього уважно роздивіться днище сумки. Самий надійний варіант – фірмове шкіряне дно (особливо в моделях, зроблених з замші). В «м'яких сумках» особливу увагу приділіть якості швів на дні виробу.

Уважно огляньте всі шви, аби стрічка була цілою, тоді сумка слугуватиме довго та не порветься.

Зазвичай всі дефекти проявляються протягом перших двох тижнів. Погана за якістю шкіра може дати тріщини, з неї на куточках може злізти фарба.

Замок на сумці краще перевірити у магазині.

Класифікація показників якості взуття

Показники якості взуття можуть бути розділені на 4 групи:

- такі, що визначають призначення взуття,
- експлуатаційно-споживчі,
- виробничо-технологічні,
- економічні.

До показників, що визначають призначення взуття, відносяться: рід взуття, його вид, матеріали верху і низу, різноманітні умови експлуатації.

Експлуатаційно-споживчі показники якості взуття

Зі всіх показників якості надійність є головним, що узагальнює різні фізико-механічні властивості взуття. Навіть дуже модне взуття не буде придбане, якщо покупець сумнівається, чи не «розвалиться» воно на наступний день.

Під надійністю мається на увазі повне, безвідмовне, без ремонту зберігання властивостей взуття в період експлуатації, обумовленої певним календарним терміном.

Санітарно-гігієнічні властивості взуття

Взуття повинно відповідати формі і розмірам стопи, воно не повинне перешкоджати зміні габаритних розмірів стопи під час ходи та її природному розвитку,

здавлювати стопу і тим самим порушувати кровообіг і сприяти утворенню мозолів. При гігієнічній оцінці взуття велике значення має висота підбора. Необхідно, щоб взуття було достатньо водостійким, мало здатність до вентиляції, гігроскопічності з внутрішнього боку.

Як визначити якість взуття

Після визначення матеріалу взуття слід звернути увагу на його якість. До найбільш розповсюджених дефектів бракованого взуття відносяться: перелом підошви, садка деталей верху, стяжка «лиця», осипання покриття, нестійкість покриття, дефекти зборки, формування та кріплення деталей взуття, низька якість матеріалів набійки, слабке закріплення високих порожнистих підборів. Далі наведено опис найбільш розповсюджених дефектів взуття.

Садка – послаблення лицевого шару, проявляється у вигляді дрібних тріщин при згинанні шкіри «лицем» догори.

Стяжка – зморшки лицевого шару, які проявляються у вигляді дрібних тріщин при згинанні шкіри «лицем» назовні.

Обсипання покриття – може бути викликано поганою якістю лицевої поверхні шкіри.

Нестійкість покриття до сухого і вологого тертя проявляється при терті сухою чи мокрою тканиною лицевої поверхні шкіри, на тканині при цьому залишається фарба.

Дефекти складання – «звалювання» стрічок з краю деталей, зближення і співпадіння двох паралельних швів, несиметричне розташування робочої і декоративної фурнітури і т.д.

Дефекти формування взуття – проявляються у вигляді різної довжини і висоти носків, зморшок чи зборок на деталях верху. Дефекти кріплення низу з

верхом – зміщення підбора чи підошви відносно грані сліду, щілини між підошвою та верхом, підошвою та підбором.

Дефекти кріплення підборів – зміщення підбору, неповне прилягання підбору п'яtkової частини підошви, різна висота підбору, зморшки на обтяжці підборів, відхилення опорної поверхні підбора від горизонтальної площини.

Рекомендації щодо перевірки якості взуття:

1. На взутті не повинно бути плям, зборок, зморшок, дефектів ниткових швів. Напівпари мають співпадати за розміром, повнотою, кольором та якістю матеріалу.

2. Щоб перевірити, наскільки добре тримають форму носок і задник черевика, натисніть на них рукою. Коли Ви відпустите руку, ніяких вм'ятин не повинно бути.

3. Необхідно рукою ретельно прощупати внутрішню поверхню черевика і впевнитись, що усередині нема розривів, зборок, на підкладці і устілках нема виступаючих частин.

4. Напівпари беруть в руки і суміщають. Натискаючи пальцями на носову частину, перевіряють її пружність. Носки при натисканні повинні бути пружними. Тримаючи взуття перед собою і уважно оглядаючи, перевіряють, чи є дефекти на видимих деталях верху, одночасно перевіряють правильність розташування, чистоту і густоту швів.

5. Обидві напівпари повертають п'яtkовою частиною до себе. Прощупуванням перевіряють жорсткість і пружність задників. В п'яtkовій частині не повинно бути зморшок і зборок, задник не повинен нависати над підбором, не повинно бути щілин між підбором і підошвою.

6. Напівпари беруть в руки і перевіряють висоту підборів.

7. Повертають напівпари підошвою від себе і перевіряють обробку підошви та підбора.

8. Кожну напівпару беруть по черзі правою рукою за задник та підбор, а лівою – за носову частину, перевіряючи тим самим якість і еластичність підошви.

9. Кожну напівпару повертають підошвою вниз, лівою рукою прощупують матеріал верху і перевіряють його якість.

10. Перевіряють внутрішню частину кожної напівпари. Оглядом і ощупуванням визначають наявність зборок, розривів, бугрів, і забруднень на внутрішній поверхні взуття. Якщо взуття усередині не обшите ані шкірою ані іншими натуральними матеріалами, а дерматином чи взагалі не має підкладки, то це зовсім неякісне взуття. Устілка також повинна бути з натуральних матеріалів та відповідної якості.

СПІЛЬНОТА СПОЖИВАЧІВ ТА
ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ

Для контактів:

Спільнота споживачів та громадські об'єднання

Вул. Шовковична 30-б, офіс 26

Тел./факс: 253-6705, 253-6732, 253-6679

E-mail: cscn@undp.org.ua

www.undp.org.ua/cscn

www.consumerinfo.org.ua

